

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 56EK/1351/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124322184
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslava Slaninová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124322184.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: JUDr. Tomáš Turcsányi, advokát, so sídlom Krmanova 14, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 489 674 proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., o vymoženie 1.209,12 eur, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietla.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 07.06.2024 domáhal od povinného vymoženía 1.209,12 eur na základe exekučného titulu – Uznesenia Okresného súdu Michalovce sp. zn. 10C/7/2021 - 124 zo dňa 25.11.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.01.2022 a vykonateľnosť dňa 11.01.2022 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/112/2021 zo dňa 08.07.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.09.2021.

2. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Aj keď exekučné konanie je konaním, ktoré sa začína len na návrhu a teda ide o konanie návrhové, v štádiu rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydania rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie sa prejavuje zásada oficiality. Súd v tejto fáze konania zameriava svoju činnosť na skúmanie, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky zákonom požadované náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, či je materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a ďalej skúma, či sú splnené všeobecné podmienky konania.

3. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej v texte len ako „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

4. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

5. Podľa § 53 ods. 4 prvá veta Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

6. Podľa § 48 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

7. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

8. Podľa § 36 ods. 1 Exekučného poriadku, proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu.

9. Podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku, prevod alebo prechod práv alebo povinností musí byť doložený verejnou listinou alebo inou listinou, z ktorej takáto skutočnosť vyplýva; to neplatí, ak táto skutočnosť vyplýva zo zákona alebo z obchodného registra.

10. Podľa § 36 ods. 3 Exekučného poriadku, súd na zmenu osoby oprávnenej alebo povinnej z exekučného titulu prihliadne tak, že vydá poverenie na vykonanie exekúcie.

11. Podľa § 263 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len ako „CSP“) ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

12. Pre označenie stavu, kedy je jedna strana subjektom práva a opačná procesná strana subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa používa pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom konania, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Vykonanie exekúcie teda prichádza do úvahy len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna legitímácia) a iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna legitímácia). Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom oprávnenia vyplývajúceho z exekučného titulu (oprávnený), objektívne nie je nositeľom oprávnenia, o ktoré v konaní ide a o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o ktorom oprávnený tvrdí, že je nositeľom povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu (povinný), nie je nositeľom povinnosti, ktorá je predmetom konania. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je preto imanentnou súčasťou exekučného konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma z úradnej povinnosti (ex officio), kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie.

13. V praxi však nemožno vylúčiť prechod povinnosti alebo práva z exekučného titulu na inú fyzickú alebo právnickú osobu. K prechodu dochádza univerzálnou sukcesiou (smrť fyzickej osoby, zánik právnickej osoby bez likvidácie s právnym nástupcom) a singulárnou sukcesiou, ktorá sa považuje za prevod práva alebo prevzatie povinnosti (postúpenie pohľadávky, prevzatie dlhu). Výlučne prechádza právo alebo povinnosť alebo sa prevádza právo či preberá povinnosť len z exekučného titulu. Vykonať exekúciu v prospech inej ako oprávnenej osoby z exekučného titulu alebo proti inej ako povinnej osobe z exekučného titulu je preto možné len vtedy, ak k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti došlo po vydaní exekučného titulu.

14. Súd po preskúmaní návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zistil, že v návrhu na vykonanie exekúcie je ako oprávnený označený JUDr. Tomáš Turcsányi, advokát, so sídlom Krmanova 14, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 489 674, ktorý bol v základnom konaní vedenom Okresným súdom Michalovce sp. zn. 10C/7/2021 - 124 právnym zástupcom žalovaného a ako povinný je v návrhu na vykonanie exekúcie označený žalobca v základnom konaní. Vyššie uvedený súd v rámci predmetného základného konania rozhodol uznesením sp. zn. 10C/7/2021 - 124 zo dňa 25.11.2021 (exekučný titul) tak, že výrokom žalobcu zaviazal k povinnosti nahradiť žalovanému celkové trovy odvolacieho konania vo výške 1.209,12 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Tomáša Turcsányiho do troch dní od právoplatnosti predmetného uznesenia. V tejto súvislosti exekučný súd konštatuje, že

návrh na vykonanie exekúcie bol podaný oprávneným, ktorý v základnom konaní vystupoval ako právny zástupca strany, ktorej bol exekučným titulom priznaný nárok na náhradu trov konania.

15. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 263 CSP, povinnou náležitosťou uznesenia o výške náhrady trov konania je uvedenie prijímateľa náhrady trov konania, ktorým je advokát, ktorý úspešnú stranu zastupoval. Účastníkmi procesnoprávných vzťahov v civilnom konaní sú žalobca a žalovaný, pričom uvedené platí aj na vzťahy vznikajúce pri náhrade trov konania. Právnomu zástupcovi tak civilný sporový poriadok, ako základný kódex upravujúci civilné sporové konanie, nepriznáva postavenie účastníka konania. Jeho postavenie v konaní ako splnomocnenca vyplýva len zo vzťahu s tým účastníkom, ktorého v konaní zastupuje na základe plnomocenstva. Ak je strana zastúpená advokátom a bola jej prisúdená náhrada trov konania, strana, ktorá bola zaviazaná ich nahradiť, je povinná ju zaplatiť na účet advokáta a to bez zreteľa na to, či trovy vynaložil priamo účastník alebo ich za neho hradil advokát. Avšak je potrebné poznamenať, že v týchto prípadoch je advokát len platobným miestom na zaplatenie náhrady trov. Rozhodnutie súdu o povinnosti nahradiť trovy konania je exekučným titulom, v ktorom je vymedzený oprávnený a povinný subjekt, obsah uloženej povinnosti a miesto plnenia. Keďže v exekučnom konaní zástupca účastníka konania t. j. žalobcu alebo žalovaného, nemá postavenie oprávneného z exekučného titulu, nie je preto aktívne legitimovaný vo vlastnom mene náhradu trov konania priznaných exekučným titulom vymáhať.

16. Exekučný súd pre doplnenie uvádza, že náhradu trov konania súd prisúdi vždy strane sporu a len strana sporu má právo podať vo vlastnom mene proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania odvolanie § 357 písm. m) CSP, prípadne podať sťažnosť proti rozhodnutiu o výške náhrady trov konania podľa § 239 a nasl. CSP. To platí aj pre uplatnenie nároku na náhradu trov konania v exekučnom konaní, keď advokát nie je oprávnený trovy konania vo vlastnom mene vymáhať a teda nie je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, ale takéto právo prináleží len tej strane sporu, ktorá bola v základnom konaní úspešná a ktorej bol nárok na náhradu trov konania priznaný. Určenie povinnosti zaplatiť náhradu trov konania advokátovi je tak len stanovením platobného miesta a advokát zároveň nadobúda postavenie subjektu, ktorý je oprávnený v mene účastníka a s účinkami pre účastníka náhradu trov prijať. Uvedený názor bol viackrát vyjadrený aj v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, ktoré boli publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR, napr. R 33/2005, R 21/2012 ako i rozsudok NS SR publikovaný pod R 104/1994 z 25. októbra 1993, kde sa uvádza: „trovy konania prisúdené účastníkovi zastupovanému advokátom alebo komerčným právnikom za zastupovanie, je účastník, ktorému bola uložená ich náhrada, povinný zaplatiť advokátovi alebo komerčnému právnikovi. Ak to povinný dobrovoľne nesplní, advokát alebo komerčný právnik nemôže podať návrh na výkon rozhodnutia vo vlastnom mene, ale len ako zástupca účastníka, ak má splnomocnenie na podanie tohto návrhu“. Nakoľko v predmetnej veci návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený, ktorý v základnom konaní vystupoval ako advokát strany, ktorej bol rozhodnutím prisúdený nárok na náhradu trov konania, pričom oprávnenému týmto rozhodnutím nebolo priznané žiadne právo na plnenie od povinného, bolo jeho povinnosťou v zmysle ustanovenia § 36 Exekučného poriadku súdu preukázať, že po právoplatnosti exekučného titulu na jeho osobu prešlo alebo bolo prevedené právo z exekučného titulu, čo sa však nestalo.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené a na skutočnosť že oprávnený nie je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, keďže splnenie nároku z exekučného titulu je oprávnený požadovať žalovaný v základnom konaní, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.